Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Pascari Roman.
Dosarul nr. 2a-1150/24 (2-23030601-02-2a-21032024)

D E C I Z I E

11 iunie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Panov Ana
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Bagrin Lucia
Grefier: Pîrvu Mihaela

examinând în şedinţă de judecată publică cererea de apel declarată de Fundația ”Caritate MD” și apelul incident declarat de avocatul Gabriela Kornacker acționînd în interesele Elenei Cibotari,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cibotari Veronica în interesele minorei ***** către Fundația ”Caritate MD” cu privire la repararea prejudiciului moral și a prejudiciu material pentru asistența juridică acordată în cauza contravențională,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 27 februarie 2023, Cibotari Veronica în interesele minorei ***** a depus cerere de chemare în judecată către Fundația „Caritate MD” cu privire la repararea prejudiciului moral și a prejudiciului material pentru asistența juridică acordată în cauza contravențională.

În motivarea acţiunii, reclamanta a invocat că Fundația de caritate „Sfîntul Gheorghe”, redenumită ulterior în Fundația „Caritate MD” cu acelaşi IDNO-1010620001522, precum şi membrii fundației, Svetlana Sainsus și Alexandru Rusnac sunt vizați în cauza penală cu nr. 2016670078, pe faptul comiterii de către aceștia a infracțiunii prevăzute de art. 46, art. 190 alin. (5) Cod penal. Iar, potrivit ordonanței procurorului, Cibotari Veronica și fiica sa minoră ***** au fost recunoscute ca părți vătămate.

Relevă că potrivit ordonanței de pornire a cauzei penale din 15 decembrie 2016, membrii Fundației de caritate „Sfîntul Gheorghe” sunt bănuiți că împreună cu cetățeni turci, au identificat copii grav bolnavi din țară, unii din familii vulnerabile, lansând acțiuni de caritate pe rețelele de socializare în scopul colectării mijloacelor băneşti. După acumularea sumelor necesare, membrii grupării au descurajat tranşant propunerile de

alternativă, prin obligarea petrecerii tratamentului într-o instituție concretă din Turcia. Astfel, la spitalul din Turcia s-au simulat unele intervenții chirurgicale în privința minorilor, care se achitau din banii colectați din donații.

Menționează că faptele respective, precum și schema escrocheriei au fost comunicate publicului larg la 19 februarie 2018, prin intermediul investigației RISE „denumită bani din caritate", link: https://www.rise.md video-bani-din-caritate. Cauza penală la moment nu are o finalitate, nu există o soluție definitivă şi irevocabilă pe caz.

Notează că drept consecință a publicării investigației RISE, Fundația de caritate „Sfîntul Gheorghe" a plasat pe site-ul gestionat de dânșii, caritate.md o multitudine de acte medicale cu privire la diagnostic, investigații, starea de sănătate a minorei *****, una din victimele duse la spitalul din Turcia pentru o pretinsă intervenție chirurgicală.

Remarcă că la 28 martie 2019, în privința Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe" a fost perfectat un proces-verbal contravențional, fiind învinuită pentru comiterea unui şir de contravenții, anume: art. 74 (1) alin. (1) Cod Contravențional.

Afirmă că procedura contravențională, în esență, se rezumă la faptul că Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe" la prelucrarea datelor cu caracter personal cu privire la starea de sănătate a minorei ***** nu a asigurat securitatea și confidențialitatea datelor cu caracter personal. Au fost postate/publicate în mediul on-line pe site-ul caritate.md, fără consimţământul reprezentantului legal și în afara unui scop legitim multiple acte medicale cu privire la starea de sănătate a minorei *****, fiind expuse spre acces nelimitat persoanelor, pe o durată nelimitată, în lipsa unor măsuri organizatorice şi tehnice necesare pentru protecția datelor.

Tot referitor la procesul contravențional, a specificat că Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe" a prelucrat datele personale ale minorei *****, cât şi alte date fără notificarea şi obținerea autorizării CNPDCP, contrar prevederilor legii, în lipsa unui scop legitim, fără consimţământul reprezentantului legal al minorei, prevăzut de art. 5 a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, fapt ce ar duce la imposibilitatea gestionării în viitor a acestor date.

Învederează că Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe" nu s-a supus deciziei CNPDCP nr.149 din 31 iulie 2018, prin care s-a dispus ștergerea și distrugerea informațiilor cu caracter personal ale copilului minor ***** de pe site-ul caritate.md, în termen de 10 zile de la comunicare.

Indică că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 03 martie 2020 a fost declarată vinovată Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe" în comiterea contravențiilor menționate supra, iar în baza art.44 alin.(2) Cod Contravențional, pentru concurs de contravenții pîrîta a fost sancționată cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 12 500 lei, fără privarea de a ocupa anumite funcții.

Notează că prin încheierea executorului judecătoresc din 02 septembrie 2019, Oglindă Sergiu se confirmă că amenda a fost achitată de pârâtă, iar procedura de executare încetată. Hotărârea judecătorească din 03 martie 2020 nu a fost atacată de părți, prin urmare ea a devenit definitivă şi irevocabilă.

Comunică că la 22 februarie 2018 şi 23 februarie 2018, Cibotari Veronica, în apărarea intereselor fiicei sale minore a depus plângeri la Centrul Național pentru

Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care a solicitat atragerea la răspundere a Fundației de caritate „Sfîntul Gheorghe” sau platformei Caritate.md, deoarece aceștia au făcut publice pe site-ul lor oficial datele cu caracter personal al fiicei sale minore- *****, au postat o multitudine de acte medicale privind starea ei de sănătate, fără acordul părinților.

Subliniază că pârâta nu a răspuns la adresările Centrului, astfel la 31 iulie 2018 Centrul Naţional pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a adoptat decizia nr. 149, prin care a dispus:

1) constatarea încălcării prevederilor art. 4, art. 5 alin (1) şi (3), art. 6 alin. (1), art. 20 alin. (3), art. 29 alin. (1) și a art. 30 alin. (1) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Alexandru Rusnac, cofondatorul Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe”, în partea ce ține de publicarea datelor cu caracter personal cu privire la starea de sănătate a minorei *****, operațiune care a constituit obiectul de examinare a prezentei decizii;

2) constatarea încălcării prevederilor art. 23 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de către Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe”, în circumstanțele de fapt descrise în această decizie;

3) înlăturarea neconformităților constatate cu privire la neînregistrarea Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal și informarea CNPDCP, în termen de 30 de zile din momentul recepționării decizii, despre măsurile întreprinse în acest sens;

4) ștergerea şi distrugerea de către Alexandru Rusnac, cofondatorul Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” a publicărilor care conțin date cu caracter personal ale copilului minor *****, de pe site-ul www.caritate.md, domen care aparține Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” ;

5) informarea CNPDCP de către Alexandru Rusnac, cofondatorul Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe”, în scris, în termen de 10 zile privind măsurile întreprinse în vederea executării pct. 4 din dispozitivul deciziei.

Menționează că decizia a fost contestată și prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 noiembrie 2021, cererea Fundației de caritate „Sfîntul Gheorghe” și Alexandru Rusnac au fost admise, fiind anulată decizia nr. 149 din 31 iulie 2018.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022 s-a admis cererea de apel depusă de CNPDCP, s-a casat hotărârea din 17 noiembrie 2021, s-a emis o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată a Fundației „Caritate MD” și a lui Alexandru Rusnac a fost respinsă ca neîntemeiată.

Iar, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2023, recursul, Fundației „Caritate MD” (anterior Fundația de caritate „Sfîntul Gheorghe) a fost declarat inadmisibil.

Punctează că deşi există o hotărâre de sancționare contravențională a Fundației pârâte pe aceste fapte, deşi există o decizie judecătorească în ordine administrativă prin care cererea Fundației a fost respinsă, deşi există şi decizia CNPDCP 149 din 31 iulie 2018, prin care Fundației „Caritate MD” pârâtă a fost obligată să șteargă publicațiile menționate, aceasta continuă să încalce nestingherit legea.

Subliniază că prin acțiunile sale, Fundația „Caritate MD” a provocat minorei *****, suferințe morale imense, or oricine, persoană cunoscută sau necunoscută victimei poate accesa, copia, distribui date medicale cu privire la starea sa de sănătate, date pe care ea ar dori să le țină în secret.

Evidențiază că minora este adolescentă, astfel se simte umilită atunci când colegii îi adresează întrebări cu privire la starea sa de sănătate despre care cunosc de pe site-ul caritate.md.

Declară că din motivele enunțate, minora a fost nevoită să facă ședințe de psihoterapie, urmare a abuzurilor Fundației împotriva sa. Iar, dacă Fundația „Caritate MD” ar fi şters datele medicale ale minorei atunci când CNPDC i-a obligat să facă aceasta, în anul 2018, prejudiciul evident era să fie mult mai mic. Însă, dat fiind încălcarea continuă a legii de către Fundația „Caritate MD” este agravat prejudiciul, atât moral, cât şi cel material.

Conchide că prejudiciul moral suportat de către reclamanta minoră, ținând cont de toate circumstanțele descrise supra, îl evaluează la sumă de 100 000 lei. Iar în ceea ce privește prejudiciul material suportat în cauza contravențională, în care victima ***** a avut calitatea de parte vătămată, mama sa având calitatea de reprezentant legal a părții vătămate, a declarat că a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 21 750 lei.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată a solicitat reclamanta încasarea din contul pârâtei Fundația „Caritate MD”, a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 21 750 lei cu titlu de prejudiciu material pentru asistența juridică acordată în cauza contravențională, precum și compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în acest proces.

Poziția instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023, s-a admis în parte acțiunea înaintată de Cibotari Veronica în interesele minorei *****. S-a încasat în beneficiul Elenei Cibotari, reprezentată de mama Cibotari Veronica, de la Fundația „Caritate MD”, suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral. În rest, s-a respins acțiunea înaintată de Cibotari Veronica în interesele minorei *****, ca neîntemeiată.

S-a respins cererea înaintată de Cibotari Veronica în interesele minorei ***** privind compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în prezentul proces, ca neîntemeiată.

S-a încasat în beneficiul bugetului de Stat de la Fundația „Caritate MD”, suma de 100 lei, cu titlu de taxă de stat.

Solicitările apelanților:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 29 decembrie 2023, Fundația „Caritate MD” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 11 iunie 2025, avocata Kornacker Gabriela în interesele Elenei Cibotari a depus apel incident, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de apel, **apelanta/pârâtă Fundația „Caritate MD”** a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond.

Relevă că instanța de fond și-a motivat soluția privind admiterea în parte a acțiunii privind încasarea prejudiciului moral, bazându-se pe sancțiunile contravenționale aplicate față de pârâta (apelantă) Fundația „Caritate MD” pentru nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal anume cu privire la starea de sănătate a minorei *****.

Consideră că din suportul probator anexat la actele cauzei, acestea nu rezultă necesitatea reparării prejudiciului moral în beneficiul reclamantei (intimată), deoarece pentru acordarea unor daune morale este necesar ca cel ce pretinde daune morale să producă un minimum de argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate, fapt care nu s-a respectat la caz.

Totodată, observă că reclamanta (intimată) s-a limitat la enunțarea unor circumstanțe faptice în ceea ce privește suportarea prejudiciului moral, care însă nu justifică încasarea acestuia, astfel încât să se ajungă la concluzia despre necesitatea încasării de la Fundația „Caritate MD”. Or, sarcina dovezii revine celor care cer despăgubirea. De vreme ce pretinde repararea prejudiciului, reclamanta urma să dovedească existența acestui drept, stabilind faptele care, prin reunirea lor, îi dau naștere și a raportului de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

Mai mult, punctează că reclamanta nu a prezentat nici probe că, pârâtul a publicat/ postat în mediul online pe site-ul caritate.md fără consimțământul reprezentantului legal și în afara unui scop legitim multiple acte medicale cu privire la starea de sănătate a minorei *****, or după cum atestă declarațiile reprezentantului legal al reclamantei Cibotari Veronica acest consimțământ a fost dat verbal și acceptat tăcit.

Declară că din cuprinsul Ordonanței din 29 iunie 2022 a Procuraturii mun. Chișinău privind clasarea procesului penal, în cauza penală intentată anterior în baza plângerii părții vătămate Cibotari Veronica care este reprezentanta reclamantei Cibotari Elena, fiind audiată Cibotari Veronica a declarat că: „*purtând discuții cu rudele le-a fost sugerat să apeleze la doamna Svetlana Sainsus care se ocupă de caritate și ajută copiii și familiile social vulnerabile. Atunci ultima i-a transmis un mesaj cu cazul său, cu ecocardiografii, poze, rugând-o să fie ajutați. Atunci ultima verbal în cadrul discuției cu Svetlana Sainsus i-a spus că permite postările publice pe rețele de socializare cu cazul lor*”.

Subliniază că pentru acordarea unor daune morale este necesar ca cel ce pretinde daune morale să producă un minimum de argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate, fapt care nu s-a respectat la caz.

În argumentarea apelului incident, **avocata Kornacker Gabriela în interesele apelantei/reclamante** ***** a invocat că referitor la prejudiciul moral încasat de instanță, îl consideră exagerat de mic în raport cu suferințele suportate.

Reiterează faptele expuse anterior și subliniază comportamentul de rea-credință a pârâtei, în pofida existenței a două hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în procedura administrativă și procedura contravențională) refuza ștergerea datelor cu caracter personal și a actelor medicale a reclamantei de pe site-ul pe care îl administrează.

Cu referire la respingerea cererii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamanta ***** în procedurile naționale pe motiv că nu a fost prezentat bonul de plată în original, menționează că asemenea interpretare a legii este contrară jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului în multitudinea de cauze unde se soluționează compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de parte urmare a cîștigului de cauză la CtEDO.

Indică că potrivit extraselor din contractele de asistență juridică, se atestă că onorariul a fost stabilit per/ora de muncă a avocatului, fără plata unui avans.

Notează că avocata a prezentat instanței rapoartele detaliate asupra cauzei (f. d. 42-43) cu privire la toate acțiunile întreprinse și costul acțiunilor în cadrul procedurilor naționale menționate supra, prin care se atestă că sumele solicitate au fost realmente angajate.

Menționează că rambursarea cheltuielilor de asistență juridică nu poate fi limitată doar la acele sume care au fost deja plătite avocatului în baza unui bon de plată. O asemenea interpretare este contrară CEDO (Țara și Poiată c. Moldovei, 16/10/2027, parag. 46). CtEDO acordă întotdeauna în hotărârile sale costuri pentru asistența juridică prestată, când onorariile nu au fost plătite de reclamanți avocaților (Flux nr. 2 c. Moldovei, 03/07/2007, parag. 60).

Consideră că respingerea compensării cheltuielilor de asistență jurdică pe aceste temeiuri încalcă dreptul la un proces echitabil al reclamantei, precum și dreptul de proprietate.

Mai precizează că la 01 aprilie 2025, ***** a împlinit majoratul, căpătând capacitate de exercițiu în drepturi procesuale, și respectiv la 10 iunie 2025 a încheiat cu *****, contractul de asistenă juridică, a fost semnat mandatul avocațial pentru reprezentare.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat la 12 decembrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 29 decembrie 2023 (f. d. 164), Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Ia, prin încheierea Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025, s-a acceptat spre examinare apelului incident declarat de avocata Kornacker Gabriela în interesele Elenei

Cibotari, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023.

Poziția părților în apel:

În ședința de judecată a instanței de apel, avocata Kornacker Gabriela în interesele apelantei/reclamante ***** a susținut apelul incident în sensul declarat. A solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. Totodată, a solicitat respingerea apelului declarat de Fundația „Caritate MD".

Reprezentantul apelantei/pârâte Fundația „Caritate MD", avocatul Chistruga Dmitri în ședința de judecată a instanței de apel, a susținut apelul său în sensul declarat. A solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. Totodată, a solicitat respingerea apelului incident declarat de avocata Kornacker Gabriela în interesele apelantei/reclamante *****.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicațiile reprezentanților părților pe dosar, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererile de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră cererile de apel ca fiind neîntemeiate şi urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În virtutea dispozițiilor art. 362[1] alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cadrul procesului în care se judecă apelul depus de apelant, intimatul este în drept, după expirarea termenului de apel, să depună apel în scris, inclusiv în formă electronică prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Apelul incident se depune nu mai târziu de data depunerii referinţei la cererea de apel.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse

în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că, la 27 februarie 2023, Cibotari Veronica în interesele minorei ***** a depus cerere de chemare în judecată către Fundația „Caritate MD” cu privire la repararea prejudiciului moral și a prejudiciului material pentru asistența juridică acordată în cauza contravențională.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii depuse de Cibotari Veronica în interesele minorei ***** și a încasat în beneficiul Elenei Cibotari, reprezentată de mama Cibotari Veronica, de la Fundația „Caritate MD”, suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral. În rest, s-a respins acțiunea înaintată de Cibotari Veronica în interesele minorei *****, ca neîntemeiată. S-a respins cererea înaintată de Cibotari Veronica în interesele minorei ***** privind compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în prezentul proces, ca neîntemeiată. S-a încasat în beneficiul bugetului de Stat de la Fundația „Caritate MD”, suma de 100 lei, cu titlu de taxă de stat.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În temeiul art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art. 30 alin. (11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.

Conform art. 387 alin. (1) din Codul contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

De asemenea, potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În virtutea dispozițiilor art.1998 alin. (1)-(3) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Raportând circumstanțele speței deduse judecării la prevederile legale enunțate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că instanța ierarhic inferioară corect a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a pretențiilor formulate de Cibotari Veronica în interesele minorei *****.

Din actele și lucrările cauzei rezultă că la 31 iulie 2018, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 149, prin care a dispus: 1) constatarea încălcării prevederilor art. 4, art. 5 alin (1) şi (3), art. 6 alin. (1), art. 20 alin. (3), art. 29 alin. (1) şi a art. 30 alin. (1) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de către cet. Alexandru Rusnac, cofondatorul Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe”, în partea ce ține de publicarea datelor cu caracter personal cu privire la starea de sănătate a minorei *****, operațiune care a constituit obiectul de examinare al deciziei; 2) Constatarea încălcării prevederilor art. 23 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de către Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe”, în circumstanțele de fapt descrise în decizie; 3) Înlăturarea neconformităților constatate cu privire la neînregistrarea Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal şi informarea CNPDCP, în termen de 30 de zile din momentul recepționării deciziei, despre măsurile întreprinse în acest sens; 4) Ștergerea şi distrugerea de către cet. Alexandru Rusnac, cofondatorul Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” a publicărilor care conțin date cu caracter personal ale copilului minor *****, de pe site-ul www.caritate.md., domen care aparține Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” (f. d. 56).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 noiembrie 2021, cererea Fundației de caritate „Sfîntul Gheorghe” și Alexandru Rusnac au fost admise, fiind anulată decizia nr. 149 din 31 iulie 2018. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022 s-a admis cererea de apel depusă de CNPDCP, s-a casat hotărârea din 17 noiembrie 2021, s-a emis o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată a Fundației și a lui Alexandru Rusnac a fost respinsă ca neîntemeiată. Iar, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 februarie 2023, recursul, Fundației „Caritate MD” (anterior Fundația de caritate „Sfîntul Gheorghe) a fost declarat inadmisibil (f. d. 53-78).

La fel, se reține că la 28 martie 2019, în privința Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe” a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02.1-11/54/18/015, în temeiul art. 74^1 alin. (1); alin. (2); alin. (4); art. 74^2 alin. (1) și art. 74^3 din Codul contravențional, fiind învinuită de prelucrarea datelor cu caracter personal cu încălcarea legislației pentru protecția datelor cu caracter personal; refuzul de a furniza informații Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, precum și neîndeplinirea deciziilor Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (f. d. 12-14).

În acest sens, agentul constatator al Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat că Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe” la prelucrarea datelor cu caracter personal cu privire la starea de sănătate a minorei ***** nu a asigurat securitatea și confidențialitatea datelor cu caracter personal. Au fost postate/publicate în mediul on-line pe site-ul caritate.md, fără consimţământul reprezentantului legal și în afara unui scop legitim multiple acte medicale cu privire la starea de sănătate a minorei *****, fiind expuse spre acces nelimitat persoanelor, pe o durată nelimitată, în lipsa unor măsuri organizatorice şi tehnice necesare pentru protecția datelor (f. d. 12-14).

Aderent, agentul constatator a stabilit că Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe” a prelucrat datele personale ale minorei *****, cât şi alte date fără notificarea CNPDCP și fără a fi înregistrată în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal (f. d. 12-14).

Respectiv, pentru contravențiile comise, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 03 martie 2020 a fost declarată vinovată Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe” în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 74^1 alin. (1); alin. (2); alin. (4); art. 74^2 alin.(1) și art.74^3 Cod Contravențional. Iar, în temeiul art. 44 alin. (2) din Codul contravențional, pentru concurs de contravenții Fundația de Caritate „Sfîntul Gheorghe” a fost sancționată cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 12 500 lei, fără privarea de a ocupa anumite funcții (f. d. 44-52).

Colegiul judiciar reliefează că prin acțiunea depusă, reclamanta/apelantă a solicitat repararea prejudiciului moral, cauzat prin contravenție.

Articolul 2036 alin. (1)-(2) din Codul civil stipulează că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

În acord cu prevederile art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Colegiul judiciar reliefează că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității și raportul direct de cauzalitate între o faptă cu caracter ilicit și un prejudiciu cauzat altei persoane. De altfel, satisfacția echitabilă pentru prejudiciul moral suferit urmează să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Suplimentar, urmând expunerea primei instanțe, Colegiul judiciar menționează că angajarea răspunderii delictuale pentru prejudiciile cauzate presupune existența cumulată a patru condiții sau elemente constitutive: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile. Totodată, aceste condiții sunt, în același timp, condiții generale ale răspunderii delictuale.

Astfel că, două dintre ele sunt întotdeauna obligatorii pentru toate situațiile în care se angajează răspunderea civilă reparatorie: - prejudiciul și raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită a persoanei sau alt fapt juridic și acel prejudiciu suferit injust de persoana căreia legea îi dă dreptul la reparație.

În context, fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacțiunii în acele situații când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârșească o anumită acțiune. Abținerea de la îndeplinirea acestei activități sau de la săvârșirea acțiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

Reieșind din prevederile legale enunțate, raportate la actele cauzei, Colegiul civil consideră întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la încasarea în beneficiul Elenei Cibotari, reprezentată de mama Cibotari Veronica, de la Fundația „Caritate MD”, a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral, ca fiind una rezonabilă, proporțională în raport cu criteriile stabilite la caz și corespunde circumstanțelor cauzei.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate alegațiile apelantei/pârâte pe marginea dezacordului cu soluția primei instanței în partea încasării prejudiciului moral. Or, în urma contravențiilor comise de către Fundația „Caritate MD”, se demonstrează cu certitudine că, ***** a suportat un prejudiciu moral.

De altfel, nu pot fi reținute nici argumentele invocate de Fundația „Caritate MD” precum că reclamanta și-a exprimat acordul la prelucrarea datelor cu caracter personal, or, la 31 iulie 2018, Centrul Naţional pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a adoptat decizia nr. 149, prin care Centrul a constatat încălcarea prevederilor art. 4, art. 5 alin (1) şi (3), art. 6 alin. (1), art. 20 alin. (3), art. 29 alin. (1) şi a art. 30 alin. (1) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de către cet. Alexandru Rusnac, cofondatorul Fundației de Caritate „Sfîntul Gheorghe”, în partea ce ține de publicarea datelor cu caracter personal cu privire la starea de sănătate a minorei *****, operațiune care a constituit obiectul de examinare al deciziei.

Instanța de apel accentuează că legalitatea deciziei Centrului Naţional pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, nr. 149 din 31 iulie 2018 a fost verificată de către instanțele de judecată, fiind definitivă și irevocabilă.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel apreciază ca întemeiată concluzia primei instanțe, în privința admiterii parțiale a prejudiciului moral. Or, argumentele și solicitările apelantei/reclamante cu privire la admiterea integrală a pretențiilor sale și încasarea

prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei, sunt irelevante speței, deoarece, suma pe care prima instanță a încasat-o cu titlu de prejudiciu moral, de fapt este una rezonabilă și proporțională faptei comise de Fundația „Caritate MD”

și în concordanță cu practica judiciară pe cauze similare.

Mai mult ca atât, Colegiul civil menționează că încasarea unei sume mai mari, ar constitui o modalitate de îmbogățire fără justă cauză, or, potrivit practicii Curții europene în Hotărârea din 13 iulie 1995, cauza Tolstoy Miloslovsky vs. Regatul Unit, despăgubirile morale trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Referitor la pretenția cu privire la repararea prejudiciului material cauzat, suportat în cauza contravențională, sub formă de asistență juridică în mărime de 21 750 lei, prima instanță corect a dispus respingerea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 383 alin. (2) din Codul Contravențional victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului şi a cheltuielilor suportate în procesul contravenţional în ordinea procedurii civile, cu excepţia cazurilor cînd nu există divergenţe asupra întinderii acestora.

În acest sens, instanța de fond just a punctat că odată cu solicitarea compensării cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată la examinarea cauzei în instanţa de judecată, nici reclamanta, nici avocatul său nu au anexat ca dovadă originalul ordinului de plată, factura, care ar confirma achitarea serviciilor juridice pretinse.

Prin urmare, actele cauzei atestă lipsa probelor care să justifice că partea vătămată în procesul contravențional Cibotari Veronica, acționând în interesele minorei ***** a suportat în cauza contravențională cheltuieli sub formă de asistență juridică în mărime de 21 750 lei.

La fel, Colegiul judiciar consideră justă soluția instanței de fond, în partea respingerii pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în prezentul proces.

În conformitate cu dispozițiile art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Iar alin. (1^1) stabileşte: cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin urmare, materialele dosarului atestă că în prezenta cauză Cibotari Veronica, acționînd în interesele minorei ***** a fost reprezentată de avocatul Gabriela Kornacker în baza mandatului din 27 februarie 2023 (f. d. 2). Însă, odată cu solicitarea compensării cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată la examinarea cauzei în instanţa de judecată, nici reclamanta, nici avocatul său nu au anexat ca dovadă originalul ordinului de plată, facturii care ar confirma achitarea serviciilor juridice.

Concomitent, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală hotărârea primei instanțe și în partea încasării în beneficiul bugetului de Stat de la Fundația „Caritate MD”, suma de 100 lei, cu titlu de taxă de stat.

În acest sens, Colegiul judiciar relevă că în temeiul dispozițiilor art. 98 din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, reflectând asupra cumulului de argumente ale apelanților, în lumina circumstanțelor stabilite, instanța de apel menționează că concluziile acestuia nu schimbă situația de fapt a cauzei, iar expunerile apelanților în susținerea poziției lor, sunt pur declarative, fără un suport legal și probatoriu, mai mult ca atât fiind similare celora din prima instanță, asupra cărora prima instanță s-a expus.

Suplimentar, Colegiul civil menționează că, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art. 372 alin. (1) din Cod, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

Nu în ultimul rând, Colegiul civil menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

În acest sens, Colegiul civil menționează că, din argumentele apelanților nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, or, apelul declarat, nu conține probe sau argumente noi, în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

De asemenea, în opinia Colegiului civil, prima instanță a examinat pricina, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Instanța de apel consideră declarative argumentele apelanților ce țin de fondul cauzei, or, în circumstanțele descrise mai sus, argumentele invocate în apel, nu pot

constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.

Colegiul civil remarcă faptul că în urma pronunțării asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz, soluția dată de instanța de fond este corectă.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”. . . art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Distinct de cele expuse şi având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost constatate de către prima instanță şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel declarată de Fundația „Caritate MD” și apelul incident declarat de avocatul Gabriela Kornacker acționînd în interesele Elenei Cibotari, cu menținerea hotărârii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru-

d e c i d e :

Se resping cererea de apel declarată de Fundația ”Caritate MD” și apelul incident declarat de avocatul Gabriela Kornacker acționînd în interesele Elenei Cibotari.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 decembrie 2023.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Panov Ana

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Bagrin Lucia